

Подільська

Зоря

Актуально

У ніч на 8 січня було завдано удару по складу державного резерву "Комбінат Кристал" в Енгельсі, де зберігалось паливо для стратегічної авіабази авіації Росії "Енгельс". За даними Defense Express, авіабаза "Енгельс" є місцем дислокації стратегічних бомбардувальників Ту-95МС і Ту-160 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної групи. Ту-95МС використовують стандарти види авіаційного палива, такі як Т-1, ТС і РТ, тоді як для Ту-160 потрібне спеціальне паливо підвищеної щільноти - Т-8В, яке забезпечує специфічний жовтий колір "вихлопу". Якщо паливо Т-8В було уражено, це завдасть значних труднощів для бойових можливостей російської стратегічної авіації.

Міністерство у справах ветеранів України відкрило прийом заявок на участь у відборі на посади фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб відповідно до оновленого професійного стандарту. Кандидати на посаду можуть подати заяву тільки в електронній формі через вебплатформу e-Ветеран. Хто може стати фахівцем із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб: ті, хто має рівень освіти не нижчий за бакалавра. Галузі знань: "освіта", "культура, мистецтво та гуманітарні науки", "соціальні науки, журналістика та інформація", "бізнес, адміністрування та право", "інформаційні технології", "інженерія, виробництво та будівництво", "охорона здоров'я та соціальне безпечення", "транспорт та послуги" та "безпека та оборона". Перевагу надаватимуть кандидатам, які мають статус ветерана війни, особи з особливими заслугами перед Батьківщиною, постраждалого учасника Революції Гідності, члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни, Захисника / Захисниці України та перебувають на обліку в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни (ЄДРВВ).

Державне бюро розслідувань у 2024 році розслідувало 287 кримінальних проваджень, пов'язаних із незаконним переправленням військовозобов'язаних через державний кордон України. У межах цих проваджень було повідомлено про підозру 120 посадовцям, серед яких працівники ТЦК, МСЕК, лікарі та правоохоронці. Найпоширенішими схемами переправлення чоловіків через кордон були: підробка діагнозів; оформлення статусу волонтерів або водіїв гуманітарних вантажів; зняття з військового обліку через фіктивні кримінальні провадження; переведення через кордон поза пунктами пропуску; використання "липових" свідоцтв про одруженні з особами з інвалідністю.

Після 28 лютого якийсь відсоток військовозобов'язаних, які були заброньовані, буде мобілізований до лав Сил оборони. Про це заявив член комітету Верховної Ради з питань національної безпеки, оборони та розвідки, нардеп Олександр Федієнко. "Враховуючи що такі військовозобов'язані всі на обліку, ТЦК має повне право мобілізувати таких військовозобов'язаних. Все в рамках закону", - каже він. Як зазначив нардеп, керівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки йдуть на зустріч оборонним підприємствам, підприємствам зв'язку та енергетики, даючи час на перебронювання працівників. За словами Федієнка, під час останніх перевірок ОВА відповідності таких підприємств у частині спроможності виробництва необхідної продукції для військових, деякі з них свій статус не підтвердили.

Будівництво Вінницького регіонального лікувально-діагностичного центру серцево-судинної патології стало одним із наймасштабніших медичних проектів в Україні. Зведення та оснащення будівлі тривало шість років, а тепер в нове приміщення поступово переїздить персонал закладу, розпочинається прийом пацієнтів. Регіональний кардіоцентр у Вінниці буде функціонувати як для членів територіальної громади, так і для мешканців всієї Вінницької області. У новій будівлі - 7 поверхів, тут значно просторіше. У цьому приміщенні є багато нової апаратури від провідних виробників, це даст можливість змінити на краще стратегії лікування пацієнтів. Тут абсолютно кардинально змінюється якість перебування пацієнтів в клініці. Всі палати одно- або двомісні з санвузлами в палаті. Тут набагато комфортніше буде людям лікуватись.

Незвична для січня тепла погода, яка обумовлена атмосферним фронтом з півдня, вже відзначилася першим цюгорічним температурним рекордом у Вінниці. Як зазначають синоптики, 7 січня у Вінниці зафіксували +9,7°C. Це є абсолютним рекордом за часи спостережень, адже на 2,5°C перевищено показник цього дня 1975 року. Тобто попередній рекорд тримався майже пів сторіччя.

Співчуваємо!

Передчасно пішов із життя **Володимир Вікторович КОВАЛЬ** - заступник начальника Вінницької районної військової адміністрації.

Володимир Вікторович був взірцем чесності, мудрості та професіоналізму.

Його відданість справі, людяність та щира турбота про інших залишається в пам'яті всіх, хто мав честь знати й працювати з ним.

Висловлюємо щирі співчуття родині, друзям і близьким. Світла пам'ять.

Від колективу Вінницької РВА.

Герой України Дмитро Фінашин з Вінниччини став радником МВС із ветеранських питань

Міністр внутрішніх справ Ігор Клименко призначив Героя України Дмитра Фінашина радником із питань ветеранської політики. Ветеран Національної гвардії з Вінниччини, який пройшов фронтовий шлях, працюватиме над покращенням реабілітації, соціальної підтримки та працевлаштування учасників бойових дій у системі МВС.

Як повідомляють в МВС України, Дмитро Фінашин, відомий як "Фін", має багатий бойовий досвід. Він пройшов шлях від рядового до офіцера, отримав тяжке поранення на фронті, але попри це врятував побратима, ризикуючи власним життям. Після реабілітації повернувся на службу.

Новий радник відповідатиме за низку напрямів: реабілітація - розробка та впровадження програм медичної та психологічної підтримки для ветеранів; Соціальна допомога - забезпечення належних умов для адаптації учасників бойових дій у мирному житті; працевлаштування - створення можливостей для професійної реалізації ветеранів у системі МВС.

Міністр внутрішніх справ додав, що молодий вік, досвід та розуміння потреб військових роблять Дмитра Фінашина ідеальним кандидатом для цієї посади.

Що відомо про Дмитра Фінашина

Дмитро родом з Козятині. Служив снайпером у Національній гвардії із 2015 року, в зоні АТО та ООС з 2017 року. Снайпер роти спеціального призначення батальйону ім. Кульчицького Національної гвардії України. На свою першу ротацію, вже як снайпер, Дмитро приїхав на Луганщину за день до початку повномасштабної війни. Його підрозділ мав виконувати бойові завдання в районі Станиці Луганської.

23 травня 2022 року Дмитро Фінашин виконував бойове завдання біля Яковлівки на Луганщині. Там групу вже чекав ворог і відкрив щільний вогонь. Дмитро отримав важкі поранення: одна з куль відривала вказівний палець, інша потрапила в ліву руку, перебивши кістку та артерію, ще одна - пробила захисний шолом. Дві доби Дмитро діставався українських позицій.

За матеріалами Суспільного.

Віддали життя за Україну!

28 грудня 2024 року в районі населеного пункту Шевченкове Покровського району Донецької області загинув житель села Зарванці - **Сергій Миколайович ГОРБОНОС**.

Патріот, відданий військовій присязі та вірність українському народу, мужньо виконав військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу та незалежність.

Народився Сергій Горбонос 18 листопада 1982 року, закінчив Зарванецьку школу. Харизматичний і цілеспрямований, щирий та відвертий, завзятий рибалка, завжди був з усміхненім. У цивільному житті Сергій працював на різних роботах адже був майстром "на всі руки", але у більшості копав криниці. Був одруженій, разом із дружиною виховував доночку.

Був призваний до лав Збройних сил з перших днів повномасштабного вторгнення, проходив військову підготовку в Англії, затім Сергій служив першим номером кулеметного розрахунку. Проте 28 грудня клята війна забрала життя ще одного нашого земляка.

Він став Героєм та назавжди залишився в наших серцях. Війна забирає найкращих, активний, життєрадісний чоловік, який вдихав кожну мить на повні груди, радував своїх близьких та друзів, мріяв, любив життя.

Від усієї Якушинецької громади висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким.

Схиляємо голови в скорботі за Героєм, молимося за його душу.

Світла пам'ять і вічна слава патріоту України!

Сум та скорбота знову пекучим болем відгукується в Агрономічній громаді. На превеликий жаль, підступна війна продовжує забирати найкращих. 30 грудня 2024 року в районі населеного пункту Костянтинопольське Донецької області загинув мешканець села Бохоники, сержант **Артур Анатолійович ШЕПЕЛЬ**. Йому назавжди залишилось 29 років.

Артур Анатолійович народився 21 жовтня 1995 року. Рік разом з двома братами у Бохониках, де ходив до місцевої школи. Після здобуття середньої освіти пішов працювати будівельником.

У січні 2023 року Артур мобілізувався до війська. Служив у 505-му батальйоні 37-ї окремої бригади морської піхоти. Брав участь у боях на гарячих напрямках, зокрема на Херсонщині, Донеччині, Запоріжжі.

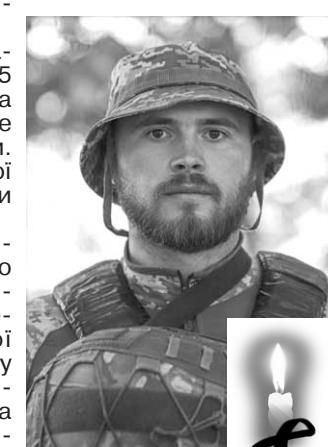
"Чоловік розумів, що захист Батьківщини - це його обов'язок. Тоді сказав мені: "Я піду, бо це моя відповідальність перед тобою, нашою сім'єю та країною". Чоловік пройшов справжнє пекло війни. Брав участь в штурмах, боях, зачистках. Він у мене був дуже сміливий, завжди допомагав побратимам", - ділиться дружина Захисника, Олена.

Згодом Артур Анатолійович здобув звання сержанта. У рядах кращих з кращих проходив навчання військовій справі за кордоном: у Великобританії, Норвегії. Закінчив курс підготовки командирів відділень.

"Побратими говорили про нього багато хорошого. Він часто всіх прикривав, підтримував. Та не хвилювався, бо був цілеспрямованим та добре знову свою справу", - говорить дружина полеглого воїна.

Артур Анатолійович мав надійний "тил" - дружину Олену та маленького сина Єфима, до яких він завжди повертається та заради яких боронив Україну.

Ширі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Герою!

Воєнне новоріччя

Катерина зайдла до кухні й сплеснула руками:

- Степане, навіщо ти нову посуду вийняв? Ми нікого в гості не чекаємо. І, взагалі, тебе домашнє начиння ніколи не цікавило. Навіть не знаєш, де ложки лежать... Ти мене чуєш?
- Чую, Катю, чую. Відтепер будемо їсти з цих тарілок.
- А чим тобі ті, якими користуємось, не вгодили?
- Степан махнув рукою.
- Завила серена.
- О, починається... Люди готуються сплати, а зараза прокидаетсяся, – майже в риму сказав Степан. – А ти запитуєш, навіщо нова посуда. От... хто його знає, що може бути...
- Тихо, Степане. Нас тут ще Бог милує, а там...
- Катині очі затягнуло слізми. Максим, їхній єдиний син, на війні. Настана, невістка, з двома дітьми за кордоном. І найближчим часом не зирається повернутися додому. Внутика сказала Катерині про це під час останньої телефонної розмови.
- Софійко, ми з дідусем скучаемо за тобою і Тарасиком. Чекаємо вас. І дуже любимо.
- І ми вас усіх любимо, бабусю. Сумуємо за татом. Швидше б закінчилась війна. Я додому хочу. А мама каже, що тут ліпше. І не проти на- завжди залишилася.
- ...Тривога була не довгою.
- Катерина розгублено дивилася на посуд «для свят». Гадала: заховати все це назад, чи ні? Розповісти чоловікові про розмову з внучкою, чи не варто? Вирішила поки промовчати. Може, Настана не подумавши так сказала...
- Що там у нас на вечірку? – запитав Степан.
- І не думай ховати нові тарілки, ложки, виделки. Життя – воно таке, сьогодні є, а завтра – тривога і...
- Та що з тобою, Степане?! Бери собі тарілку, яку хочеш...
- Вечеря була смачною, але сумною. Раніше у квартирі було гарячно. Внуки часто бували в Ка-

терини та Степана. А тепер тихо.

– Не святково на душі, – зіткнула Катерина. – Різдво у тривозі минуло. І новоріччя невеселе. Колись у нас ялинка стояла. А зараз – кілька гілячиків у вазі.

– Та кому зараз радісно? – мовив Степан.

Максим не телефонує. Хоча б слово сказав. Господи, аби в нього все було добре.

– Це війна, Катю. Дається чути, коли зможе.

Катерина мила після вечірки посуду. Знову залишила сирена.

– У пархатах МІГ злетів, – гукнув з кімнати Степан. – Щоб вони...

Катерина вітерла руки. Вимкнула в кухні світло.

Присіла на стілець. Нічого тяжкого не робила, а, здається, наче гори вернула. Це все нерви...

– Катю, забув тобі сказати: свят телефонував.

Просив зайти. Де ти пропала?

Мовчала. Сльози душили горло.

Степан прийшов на кухню.

– Знову плачеш...

Обійняв дружину. Він рідко це робив.

– Степане, у нас є нові горніта. Гарненькі. Ті, що моя сестра подарувала. Треба їх знайти. Здається, вони в шафі-купе в коридорі.

Степан усміхнувся.

Пролунав відбій тривоги.

Вечір засідав небо зорями.

Новоріччя...

Ольга ЧОРНА.

Темна Різдвяна історія зі світлим кінцем

Ольга з Сашком виходили з під'їзду. Попри

світле християнське свято, на душі у жінки було похмуро. Вона з нетерпінням чекала Різдва, дуже ретельно обирала подарунки. Олени, свої

кумі, обрали подарунковий набір кремів для

догляду за шкірою, а Зорянці, хрещениці, зв'я- зала гарненького ведмедика. Тільки радості ці

подарунки не принесли ні кому.

Відкривши па-

кет, Олена відразу сказала: "Я такими дешевими кремами не користуюсь".

Зорянка теж

скривилася від побаченого подарунка і відра-

зу відклала ведмедика убік, а сама пішла бави-

тися з роботом-собакою, який міг виконувати

безліч команд.

Ользі стало ніякovo. Адже подарунки, приго-

товані з любов'ю, були відкинуті та забуті. У

квартирі запала незручнатиша. Першою її по-

рушила Олена, яка із захватом почала розпо-

відати про імпортну та надзвичайно дорогу

іграшку, яку вони з чоловіком ледве знайшли

на безмежних просторах інтернету. Але Ольга,

здавалося, нічого не чула. Вона поринула у

минуле, у ті щасливі спогади, коли Олена щиро

раділа зв'язаному для неї шарфу і міцно

обімала подругу.

Зараз же Ольга відчувала порожнечу, яка по-

ступово спопеляла всі відчуття. Здавалося, що

жінка втратила здатність щось відчувати. Її душа

уже не пурхала, ніби метелик, від маленьких

життєвих радощів. Але і біль від образів дещо

притих і вже не так здавлював шию, викликаю-

чи гіркі слози, які підступно з'являлися в ку-

точках очей і ось-ось мали літися по щоках.

Душа просто занімала, поринула у якусь тем-

ряву і злилася з нею. Вона намагалася знову

повернутися на ту світлу і радісну сторону жит-

тя, але ці образливі слова, які досі звучали в

вухах Ольги, не давали душі вибратися з тем-

ряви, повертуючи її знову і знову до забуття,

розпачу і безнадії.

Ольга дивилася і не бачила, що діється на-

вокруги, вона чула розмови гостей, але

свідомість відмовлялася їх сприймати. Своєрі-

дна захисна реакція. Всі почуття притупилися і

сховалися у найвіддаленіший куточок пораненого серця. Автоматично жінка почала збиратися додому. Кума вмовляла її залишилася, але

Ольга залишилася непохитною. Залишилася -

означало переступити через себе.

На зимовому повітрі її стало легше дихати. Ралтом тоненько пискнув її телефон. Це було сповіщення від соціальної мережі Фейсбуку. Перед очима Ольги замайоріло безліч фотографій усміхненої Олени, яка вихвалається дорогими подарунками. Ось фото руки Олени, на одному з пальців якої красувалася величезна золота каблучка. А ось вона обіймає Сергія, свого чоловіка, демонструючи щасливу сімейну пару. Ользі ж стало бридко від цієї фальши. Вона знала, що в них з чоловіком досить напружени стосунки й Олена підозрює його у зрадах. Жінка вимкнула телефон і сковала його до кишені. Вона ніяк не могла зрозуміти, як любов можна купувати за гроші, а повагу людей здобувати, купуючи дорогі подарунки. Якщо вона не має великих статків, значить, не матиме любові та поваги? Ці думки глибоко засіли в голові Ольги й вже не давали спокою, зафарбовуючи сприйняття світу у чорний колір.

- Мамо, а хочеш я тобі чаю заварю, коли прийдемо додому? Твого улюбленого, трав'яного, з імбирним печивом, - раптом запитав Сашко.

Ольга ласково поглянула на сина. З вдаваною серйозністю запитала:

- А ну признавайся, підлабузнику, що вже хочеш?

- Нічого! Просто захотів зробити тобі щось приемне. Я ж тебе люблю! - усміхаючись, відповів Сашко.

- Любиш? - перепитала Ольга. - За що?

- Як за що? Просто так! Ти ж моя мама! - відповів Сашко, поглянувши на Ольгу зі здивуванням.

Ралтом він простягнув її руку. На чорній дитячій рукавичці красувався зліплений зі снігу смайлік. Він дивився на Ольгу своїми очима-дірочками й дарував її широченну усмішку. Жінка обережно взяла подарунок. Маленький, але від широго серця, зліплений з великою любов'ю. Сніжний смайлік почав танути в руках Ольги, а разом з ним почала зникати й порожнеча. Її душа звільнілася з чорної кімнати-пустки і знову раділа життя. Ольга зрозуміла, що син врятував її від вічної темряви поклонінням грошам та багатству.

Ірина ЧАБАНЕНКО.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"
Вінницька регіональна газета.
редактор
Л.І.ДЖЕДЖУЛА
ПЕРЕДПЛАТИЙ ІНДЕКС
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Ідентифікатор медіа -
R30-01106.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної газети
"Подільська зоря".

Газета виходить щочетверга,
видається українською.
Спосіб друку - офсетний,
обсяг 3 друковані аркуші.
Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, реклами
оголошення несе автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редактувати та корочу-
вати текст. При передруци матеріалів
посилання на «Подільську зорю»
обов'язкове. Матеріали, позначені
(P), публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНОВИЙ РАХУНОК:
№ЦАБ5302076000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzorguya2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №252802.
Наклад - 1500.
Газета віддрукована
у ФОП Собчишин
Олександр Вікторович
Тел. (0432) 55-63-97.

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди

Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «ГІМНАЗІЯ №6 КОЗЯТИНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ» (КЗ «ГІМНАЗІЯ №6 КОЗЯТИНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ»). Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 25844555. Місцезнаходження суб'єкта господарювання: 22100, Вінницька обл., Хмільницький р-н, м. Козятин, селище Залізничне, вул. Дружби, буд. 55, контактний номер телефону: (04342) 5 53 38, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: schoolznyk6@ukr.net.

<p